

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. március 13. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2012. november 6. napján kihirdetett **14.B.209/2012/13.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy a szabadságvesztés tartama 1 **(egy)** év.

Megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság által tartott első tárgyalás időpontja helyesen: 2012. szeptember **13.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült **9.000,- (kilencezer) forint bűnügyi költség megfizetésére** külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A vádlottat az elsőfokú bíróság életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte. A vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült 167.788,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

- a vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,
- a védő eltérő jogi minősítés, felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség részbizonyítás elrendelését, ennek keretében a sértett sérülésére az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését, továbbá a kiszabott büntetés tartamának tisztázását indítványozta. A fellebbezési nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a büntetés tartamára vonatkozó eltérő adatokra figyelemmel megkereste az elsőfokú bíróság tagjait, az ügyészt, a vádlottat, valamint a védőt, hogy milyen tartamú szabadságvesztés kihirdetésére került sor. Mind a kihirdetett ügynevezett kisítélet, mind pedig az írásba foglalt ítélet rendelkező része a börtön tartamát 1 (kettő) évben tüntette fel, ugyanakkor a jogi indokolásból kiderült, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő szakasz teljes kimerítésével 1 évben határozta meg a börtön mértékét, de a hivatkozott ügynevezett kisítélet az irányadó.

A megkeresésre az összes érintett egyezően nyilatkozott, hogy 1 év börtön került kihirdetésre.

Az iratokból megállapítható, hogy a sértett az első fokú ítélet kihirdetése után orvosi iratokat csatolt a cselekménnyel összefüggésben a látását érintően maradandó fogyatékossgot valószínűsítve. A fellebbviteli főügyészség erre figyelemmel indítványozta részbizonyítás keretében az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését.

Ez a körülmény, a súlyosabb eredmény folytán a minősítést nem érinti, és a sértett bal felén kialakult érzészavar miatt az elsőfokú bíróság a maradandó fogyatékossgot súlyosító körülményként is értékelte.

A másodfokú bíróság az ügyész bizonyítási indítványát elutasította, mert a további bizonyítást szükségtelennek ítélte.

Nem vitásan ez a körülmény az első fokú ítélet kihirdetését követően merült fel, így azt az elsőfokú bíróság nem tudta értékelni, de a Be. 353. § (4) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság mellőzi a bizonyítás felvételét olyan tényre nézve, amely a bűnösség megállapítását, a bűncselekmény minősítését, illetve a büntetés kiszabását nem befolyásolja. Tekintettel arra, hogy a fenti körülmény sem a bűnösséget, sem a cselekmény minősítését nem befolyásolja, továbbá a büntetés kiszabását sem érintené. A vádlott bántalmazása következtében a kéz sérülése is maradandó fogyatékossgot eredményezett a sértettnek, és a vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabására ügyészi fellebbezés hiányában a súlyosítási tilalomra figyelemmel nincs törvényes lehetőség.

Ezért az ítélet tábla az ügyész bizonyítási indítványát elutasította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta és a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességükben maradéktalanul értékelte, és a bizonyíték mérlegelésről megfelelően számot adott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás csak annyiban szorul kiegészítésére az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára, hogy a vádlott jelenleg is élettársi kapcsolatban él (név)-vel, aki könyvelő havi kb. 80.000,- forint jövedelemmel, illetőleg, hogy a vádlottnak a sértett megbocsátott.

A vádlott az eljárás során ténybeli beismerő vallomást tett, a megállapított tényállást a vádlott és a védő sem vitatta, így az a fentiekben megjelölt kiegészítésekkel megalapozott és irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az első fokú bíróság részletes indokát adta, hogy a jogos védelmi helyzetet miért nem látta megállapíthatónak, okfejtésével az ítéletábla mindenben egyetértett.

Maga a vádlott is azt vallotta, hogy nem tartott a sértett részéről további támadástól, márpedig jogos védelmi helyzet csak akkor állapítható meg, ha a vádlotti magatartásra jogtalan, közvetlen támadás elhárítása érdekében kerül sor.

Az elsőfokú bíróság azon túl, hogy megállapította, hogy a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben, még arra is rámutatott, hogy időbeli túllépésről sem lehet beszélni, és az arányosság vizsgálata sem kerülhet szóba.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a pofont megalázónak tartva, dühből megtorlásként és nem védekezésképpen ütötte meg a sértettet.

A fizikai erőfölény figyelembe vétele mellett nem vitás, hogy akkor amikor a vádlott tenyérrel pofon ütötte a sértettet, testi sértésre irányuló szándék vezette, míg a bekövetkezett eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb foka, a hanyagság állapítható meg, hiszen kellő körütekintés mellett látnia kellett volna, hogy a sértett eleshet, a körülöttük lévő berendezési tárgyakba vagy a padlóburkolatba a fejét beütve akár koponyasérülést is szenvedhet, mely életveszélyesnek minősül.

Így tehát nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét megállapította a terhére rótt bűncselekményben, és annak minősítése is törvényes.

A bűnösségi körülményeket tekintve az ítéletábla mellőzte enyhítő körülményként értékelni a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, hiszen a vádlott jogos védelmi helyzetre hivatkozott, a bűnösségét nem ismerte el, a ténybeli beismerő vallomás pedig nem enyhítő körülmény.

Egyebekben helyesen értékelte az elsőfokú bíróság az általa megállapított bűnösségi körülményeket, és az enyhítő szakasz teljes kimerítésével arányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, annak további enyhítésére nincs törvényes lehetőség, hiszen az ügynevezett kétszeres leszállásra csak kísérlet, bűnsegély, illetőleg korlátlan enyhítés lehetősége esetén van mód.

Nem tévedett akkor sem az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette, annak próbaideje kellően igazodik a cselekmény súlyához.

Bár a cselekmény jellege általában nem indokolja az előzetes mentesítés alkalmazását, de jelen ügyben a büntetlen előélet, a három gyermek eltartása, a vádlott személyisége, önmagában indokolhatja ezen intézkedés alkalmazását, különös tekintettel arra, hogy az elkövetési magatartás nem volt durva, és az eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb foka állapítható meg. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen részesítette előzetes mentesítésben a vádlottat.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az első fokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybehagyta azzal, hogy a szabadságvesztés tartama 1 (egy) év.

Az iratokból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által tartott első tárgyalás időpontja helyesen 2012. szeptember 13.

A fellebbezési eljárásban a vádlott védelmével 9.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéletábra őt a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2013. március 13. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja

Bf.I.39/2013/10.

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.39/2013/10. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 14.B.209/2012/13. számú ítélete a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2013. március 13.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke